

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de avocatul Grosu Eugen în numele condamnatului Iuncu Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Iuncu Vadim XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în or. Cahul, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 07.04.2017-30.06.2017;

instanța de recurs: 18.08.2017-19.10.2017;

instanța de recurs în anulare: 16.01.2018-07.03.2018.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 iunie 2017, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Iuncu V. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore.

În conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, în privința inculpatului nu s-a aplicat pedeapsa complementară "*privoarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport*".

Cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la 12.02.2017, Iuncu V. fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și deținând permis de conducere cu nr. XXXXX, eliberat la 26.06.2014, perfectat pe numele său, valabil pentru categoria "B", din care face parte autovehiculul condus, a urcat la volanul automobilului de marca/model "Volkswagen Golf" cu nr/î XXXXX.

Astfel, Iuncu V. încalcând prevederile pct. 14, Ut. a) din Regulamentul Circulației Rutiere și fiind sub influența băuturilor alcoolice, a condus mijlocul de

transport pe drumurile publice până la data de 12.02.2017, ora 04¹⁰, aproximativ, când a fost oprit de către colaboratorii de poliție pe Prospectul Republicii din or. Cahul, prin urmare fiindu-i recoltate probe biologice, în procesul expertizei judiciare în sângele acestuia s-a stabilit alcool etilic în cantitate de 1,29 % (echivalent 1,29 g/l), care confirmă starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat, prezentând în starea respectivă un pericol real pentru siguranța traficului rutier.

3. Împotriva sentinței a declarat recurs procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui Iuncu V. să-i fie stabilită, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsă sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani și încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 255 lei.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat că, instanța de judecată a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, încadrând fapta inculpatului în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, însă incorect a aplicat prevederile art. 79 Cod penal.

Astfel, recurentului a menționat că, instanța de judecată a calificat drept circumstanță excepțională conform art. 79 Cod penal, faptul că *"(...) inculpatul lucrează la S.A. "Augur Perla" și face uz de mijlocul de transport în fiecare zi iar activitatea sa de serviciu este legată de conducerea mijlocului de transport, respectiv în cazul privării acestuia de dreptul special nu va mai putea activa și își va pierde locul de muncă. La fel în viziunea instanței o altă circumstanță excepțională este că, concubina inculpatului este însărcinată, prin urmare fapt ce va impune necesitatea de deplasare potrivit necesităților copilului nou-născut."*

Recurentul a mai invocat că, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul nu este la prima abatere de acest gen și că prin sentința Judecătorei Cahul din 27.09.2016 în privința acestuia a fost încetat procesul penal pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu survenirea amnistiei.

Prin urmare, inculpatul nu a tras concluziile cuvenite și a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune analogică. La fel judecătorul a omis faptul că în momentul săvârșirii infracțiunii în mașina inculpatului se mai afla un pasager, respectiv acesta a pus în pericol și viața acestuia.

Astfel, instanța de judecată incorect a aplicat art. 79 Cod penal și nu a aplicat pedeapsa de bază obligatorie - *privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport*, deoarece în cadrul cercetărilor judecătorești n-au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după

consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei.

Recurentul a mai menționat că, reieșind din specificul infracțiunii, neaplicarea pedepsei privării de dreptul special, contravine art. 61 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța neîntemeiat a respins cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatului, or, efectuarea expertizei a fost obligatorie pentru acumularea probatoriului și potrivit art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, în acest caz se face din contul bugetului de stat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 octombrie 2017, a fost admis recursul declarat de procuror, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Iuncu V. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. În rest sentința a fost menținută fără modificări.

5. Instanța de recurs verificând aspectele de drept operate de instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului, a considerat că pedeapsa stabilită, nu este întemeiată și nu își va atinge scopul pedepsei penale.

Astfel, instanța de recurs a reținut că, sancțiunea art. 264¹ alin. (1) Cod penal prevede *amendă în mărime de la 750 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.*

În acest context, instanța de recurs a considerat că, la caz, este necesar de a aplica în privința inculpatului pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, întrucât se constată că, nu este posibil de a păstra un asemenea drept a inculpatului în contextul în care acesta a comis fapta prevăzută de art. 264¹ Cod penal și conducerea mijloacelor de transport în stare de ebrietate alcoolică reprezintă un viciu predominant a societății moderne.

Instanța de recurs ținând cont de ansamblu de circumstanțele personale și reale ale cauzei, nu a reținut careva circumstanțe excepționale în cauza respectivă pentru a da posibilitate de a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal și respectiv nu poate fi înlăturată pedeapsa complementară în acest caz care este obligatorie.

Iar argumentul instanței de fond precum că, "(...) inculpatul lucrează la S.A. "Augur Perla" și face uz de mijlocul de transport în fiecare zi iar activitatea sa de serviciu este legată de conducerea mijlocului de transport, precum și concubina inculpatului este însărcinată, prin urmare fapt ce va impune necesitatea de deplasare potrivit necesităților copilului nou-născut.", în opinia instanței de recurs nu îmbracă

forma circumstanțelor excepționale, mai mult ca atât în situația în care prin sentința Judecătorei Cahul din 27.09.2016, în privința inculpatului a fost încetat procesul penal pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu survenirea amnistiei. Adică anterior inculpatul a mai fost condamnat pentru aceeași faptă, fără ași trage concluziile necesare a comis din nou faptă penală prevăzută la art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

De asemenea circumstanțele cauzei ce caracterizează inculpatul nu se referă la circumstanțe excepționale, dar reprezintă împrejurări obișnuite ce predomină și caracterizează majoritatea persoanelor. Totodată, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca circumstanță atenuantă, deoarece se va acorda o dublă valență juridică.

Apreciind influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de recurs a conchis că, pedeapsa penală aplicată inculpatului, în baza materialelor administrate la cauza penală, ce denotă comportamentul antisocial al acestuia, ținându-se cont de prevederile art. 61 Cod penal, urmează a fi numită pedeapsa penală *sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.*

Cât privește argumentul procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpatul, instanța de recurs a reținut că, instanța de fond just a respins acest capăt de pretenție, deoarece aceste cheltuieli au fost efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului.

6. Împotriva deciziei instanței de recurs declară recurs în anulare avocatul Grosu E. în numele condamnatului, care, indicând art. 420-423, 427, 430, 435 Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea în vigoare a sentinței.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia menționează că, la examinarea cauzei de către instanța de recurs nu au fost luate în considerație prezența în speță a circumstanțele excepționale, prevăzute de art. 79 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Colegiul penal atestă că, potrivit prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în raport cu prevederile art. 455, pot fi atacate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, sentințele irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

După cum rezultă din actele cauzei, sentința Judecătorei Cahul, sediul central din 30.06.2017, pronunțată în privința lui Iuncu V., a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Cahul, care, prin decizia din 19.10.2017, a casat parțial sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Iuncu V. a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la o pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 160 ore, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Hotărârea în cauză a devenit irevocabilă de la momentul pronunțării.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul RM despre depunerea cererii.

Viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reieșind din dispoziția art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, se consideră încălcarea esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția RM și de alte legi naționale.

Conform art. 453 alin. (2), 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală, nu cuprinde menționarea acestor cazuri și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate.

Totodată, în conformitate cu aceste prevederi legale, în recursul declarat de avocatul Grosu E., nu s-a făcut trimitere la prevederile art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, nu au fost invocate expres care circumstanțe sunt considerate a fi un viciu fundamental, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârea atacată, omițându-se și argumentarea ilegalității hotărârii contestate, cu indicarea unor erori de drept concrete.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, recursul nu este motivat de recurent prin prisma viciului fundamental admis de instanțele ierarhic inferioare la judecarea acestei cauze.

Conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, dacă recursul în anulare nu se întemeiază pe motivele prevăzute în alin. (1), un asemenea recurs în anulare este inadmisibil.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că recursul în anulare declarat de avocatul Grosu E., nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute

în art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 455 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 456, 453, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Grosu Eugen în numele condamnatului Iuncu Vadim, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Iuncu Vadim XXXXX*, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti